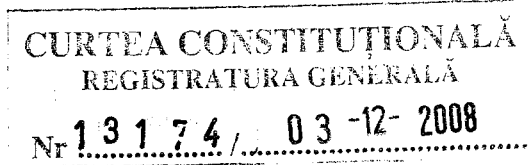

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 76112 București, România
Telefon: (+40-1) 313-2531; Fax: (+40-1) 312-5480
Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2023A/2008

Domnului
ILIE SÂRBU
Președintele Senatului

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.1249 din 19 noiembrie 2008 prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art.I pct.1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații sunt constituționale.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE
Ioan Vida
Prof. univ. dr. Ioan Vida

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosarul nr.2023A/2008

Decizia nr.1249
din 19 noiembrie 2008

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1 din
Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și
fundații, dispoziții prin care a fost modificat art.7 alin.(3) din
Ordonanța Guvernului nr.26/2000**

În temeiul prevederilor art.146 lit.a) din Constituție și al art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 16 octombrie 2008, un grup de 55 de deputați a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității art.I pct.1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, prevederi prin care a fost modificat art.7 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.11142 din 16 octombrie 2008 și constituie obiectul Dosarului nr.2023A/2008.

La sesizare a fost anexată lista cuprinzând semnăturile celor 55 de deputați. Potrivit acestei liste, autorii sesizării de neconstituționalitate sunt următorii: Cristian Rădulescu, Iulian-Gabriel Bîrsan, Eugen Constantin Uricec, Traian Constantin Igaș, Daniel Buda, Constantin Petrea, Alexandru Mocanu, Dănuț Liga, Marcel-Laurențiu Romanescu, Constantin Amarie, Marius Rogin, Ioan Oltean, Mihaela Adriana Vasil, Valentin Adrian Iliescu, Valentin Rusu, Radu-Cătălin Drăguș, Diana Maria Bușoi, Liviu Alexandru Miroșeanu, Corneliu Momanu, Cristian Alexandru Boureau, Viorel Oancea,

Claudius Mihail Zaharia, Corneliu Popescu, Iulian Vladu, Petre Ungureanu, Ion Stoica, Daniel Ionescu, Laurențiu Mironescu, Petre Străchinaru, Cristian Ilie, Ionela Bruchental-Pop, Gheorghe Barbu, Cornel Ștefan Bardan, Radu Lambrino, Gabriel Sandu, Cornel Știrbeț, Dumitru Pardău, Romică Andreica, Viorel Constantinescu, Valeriu Tabără, Constantin Tudor, Petru Movilă, Petru Lificiu, Petru Călian, Marian Hoinaru, Bogdan Cantaragiu, Cezar-Florin Preda, Alexandru Ciocâlțeu, Gheorghe Albu, Obuf Cătălin Ovidiu Buhăianu, Marcel Adrian Piteiu, Gheorghe Sârb, Mircea Teodor Iustian, William-Gabriel Brînză, Raluca Turcan.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile de lege menționate restrâng exercitarea dreptului de asociere, prin aceasta fiind contrare atât dispozițiilor constituționale ale art.40 alin.(1), cât și dispozițiilor art.11 par.2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, posibila confuzie care s-ar crea prin utilizarea în denumirea asociației a unor sintagme sau cuvinte din denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local nu are legătură cu vreuna dintre condițiile prevăzute de art.53 din Constituție, respectiv apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav, și nici nu este necesară într-o societate democratică.

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în cuprinsul actului normativ criticat există suficiente elemente care să asigure garantarea dreptului de liberă asociere. Precizează că printr-

o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr.688/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.114 din 7 februarie 2006. Consideră că atât prevederile constituționale, cât și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la libertatea de asociere impun statelor nu numai obligații negative, ci și obligații pozitive, constând în adoptarea de măsuri de protecție și de securitate de natură să confere eficacitate și substanță libertății de întrunire. Precizează, de asemenea, faptul că aplicarea în practică a prevederilor Ordonanței Guvernului nr.26/2000 a relevat necesitatea impunerii anumitor interdicții de utilizare în denumirea unei asociații sau fundații a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice sau de interes național sau local.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr.47/1992, reține următoarele :

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și ale art.1, art.10, art.15, art.16 și art.18 din Legea nr.47/1992, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.I pct.1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.39 din 31 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare,

dispoziții prin care a fost modificat art.7 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

<<Art.I . – Ordonanța Guvernului nr.26 din 30 ianuarie 2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Este interzisă utilizarea în denumirea asociației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local.”>>

Critica de neconstituționalitate constă, în esență, în susținerea că redactarea acestui text de lege este neconformă cu prevederile constituționale ale art.40 alin.(1), potrivit cărora „Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere”, și art.53 care prevede că „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Totodată este invocată și contrarietatea textului de lege criticat cu art.11 par.2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, potrivit căruia „*Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei ori pentru protecția drepturilor și libertăților altora. Prezentul articol nu interzice ca restrângeri legale să fie impuse exercitării acestor drepturi de către membrii forțelor armate, ai poliției sau ai administrației de stat.*”

Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate sunt aplicabile numai acelor asociații care conțin în denumirea lor cuvinte de natură să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local.

În aceste condiții, Curtea nu poate reține că, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul controlului de constituționalitate, sunt încălcate dispozițiile art.40 alin.(1) din Constituție, întrucât printr-o normă imperativă legiuitorul poate da prioritate interesului public. Condițiile impuse prin lege în ceea ce privește denumirea unor asociații nu aduc atingere dreptului de asociere, ci constituie o măsură prevăzută de legiuitor necesară într-o societate democratică pentru protejarea instituțiilor publice de interes național sau local, datorită faptului că există riscul să se creeze confuzie între acestea și asociații cu denumire similară.

Astfel, nu sunt încălcate nici prevederile constituționale ale art.53 privind restrângerea, prin lege, a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, și nici cele ale art.11 par.2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea dispun că exercițiul unor drepturi, inclusiv dreptul de asociere, poate fi restrâns „*numai prin lege*”, or, în cauză, dispozițiile criticate sunt cuprinse într-un asemenea act normativ și exprimă voința legiuitorului.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a admis că autoritățile naționale dispun de o marjă de apreciere relativ importantă în aplicarea restricțiilor exercițiului dreptului de asociere, validarea unor asemenea restricții putând fi făcută numai dacă în situația concretă în care ele au fost adoptate s-au dovedit a fi proporționale cu scopul urmărit, anume protejarea valorilor enumerate de art.11 par.2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Or, interzicerea utilizării în denumirea asociației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice de interes național sau local poate fi considerată că urmărește un scop legitim ce constă în apărarea ordinii publice, prin protejarea interesului public.

Având în vedere toate acestea, Curtea constată că interdicția stabilită, prin textul de lege criticat, este necesară într-o societate democratică și, având în vedere interesul public protejat, există și un raport rezonabil de proporționalitate între această limitare în exercițiul dreptului de asociere apărât de art.40 alin.(1) din Constituție și scopul legitim urmărit prin adoptarea ei.

Potrivit argumentelor expuse, dispozițiile art.I pct.1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, dispoziții prin care a fost modificat art.7 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.26/2000, sunt constituționale.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art.146 lit.a) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(2) din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**În numele legii****Decide:**

Constată că dispozițiile art.I pct.1 din Legea pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului, primului-ministru și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 19 noiembrie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTE
CURȚII CONSTITUȚIONALE,

Ioan Vida
Prof.univ.dr.Ioan Vida

MAGISTRAT ASISTENT ȘEF,

Doina Suliman
Doina Suliman